

M A G Y A R K U R I R.

¶ Bécs, Kedden, Junius' 14-dikán, 1825.

Franczia Ország.

A' Frantzia Ujságok most nagyobbára a' K. Koronázásnak leírásával vagynak tele, mellyet így adott-ki a' Párisi Csillag: —

„Május 29-dikén már reggeli öt órakor egészen meglepte vala Rheimsban az Erseki templom' ajtajait a' sokaság, mellyek 6 órakor megnyitván 7-tedfélkor minden ülőhelyek elfoglalattak azok által, kiknek azok rendeltetve voltak. A' Dauphénének 's több K. Princzaszszonyoknak határozottatott karos székek a' Király menyezetes székétől jobbra, 's azzal szembe a' Követekéi voltak a' Chorusban helyeztetve, 's annak garáditsain a' Pairek 's egyéb petsétes levelek által ada hivattott fő személyek, Polgármesterek' székeik jobbra-balra állottak; a' templom' hájójá' garáditsainak jobb és bal részeit is minden féle katona és polgári fő tisztek foglalták-el. A' Papság 8-czadfél órakor ment-bé. —“

„A' Rheimsi Ersek a' Saissoni és Amiens-i Püspökökkel mint Diakonussal és Al-Diakonussal, 's a' Beszanszori 's Bourgesi Ersekekkel 's az Autuni és Evreui Püspökökkel egyenesen az Oltárhoz mentek. Clermont-Tonnere és La-Farre Kárdinálisok, mint a' Király' assistensei, előtök a' káptalan menvén, az ő Felsége behozására mentek. Megérkezvén azon szoba' ajtajához, melyben a' Király a' Dauphin, Princz Orleans, Bourbon, a' Korona Nagy Tisztjei 's mások valának, a'

templom' Chorusának Directora az ajtót megkopogtatta, 's a' Fő Kamarás Herczeg Tallayrand belőlről így kiáltott hangosan: Kit kerestek? X-dik Károlyt, kit az Isten nekünk Királynak adott (így felelt az első Cardinális). Erre az ajtót két ajtónállók megnyitották 's a' Cardinálisok a' Királyhoz közelítették, 's ő F-gét köszöntötték, a' ki őket felállva fogadta. A' Dauphin, 's Orlean és Bourbon Herczegek most már a' templomba mentek kísérekkel. Az első Cardinális szentelt vizet nyújtott a' Királynak így imádkozván: Omnipotens sempiterno Deus qui Famulum tuum etc. Most a' templomba indultak ő F-gével a' Cardinálisok, illy rendel: Elöl a' Káptalan; a' Testörzök két sorban; a' musikai kar; a' Czimoresheroldok; Czeremóniamester; a' sok Udvari Nagy tisztekkel, mint Marschal Monsey, a' Connetable, kivont kardal, mellette kétfelől a' Királyi két ajtónállók botjaikkal, Testörző Fő Kapitányok Herczeg Mortemart, Marschal Victor, Marquis Lauriston, Gróf Cossé (feketén bekötött fővel) Herczeg Polignac a' Kir' palást szélének fogója; a' Király, jobbjá felől Card. Clermont-Tonnere, baljafelől Card. La-Farre, jobbról 3, balról is 3 Testörzök; Herczeg Uzés, mint Franczia Ország Nagy mestere a' pátzával; jobbjá felől H. Talleyrand a' Fő Kamarás. balról H. Aumont első Kamarás, utánok a' szerentsétlen Gr. Curial helyett mint első Kamarás Marquis Avaray; 's az után még más Kamarások 's egy Testörző csapat. Menetel közben ez énekeltetett: Ecce

ego mitto angelum meum etc. A' Király ezüst materia ruhába volt öltözködve ezüst tsattos czipőkkel, fekete bársony süveggel, mellyen két kotságtoll 's ezek közt egy gyemánt kereszt fényeskedtek. —

„A' templom' ajtajánál így imádkozott Cárd. La-farre: Deus quis scis genus humanum. Azután ezen Soltár énekeltetett: Domine in virtute tua laetabatur Rex. Az éneklés alatt a' papok helyeiket elfoglalták 's a' két Cardinalisok a' Királyt az Oltár' elibe kísérték, ki ott letérdelpelt, 's az Érsek így imádkozott. Omnipotens Deus Coelestium moderator; azután székéhez vezették ő F-gét a' Cardinalisok, melly a' Sanctuarium' közepén-thrónusos menyezet alá vala helyheztetve. A' Dauphin és Orleans 's Bourbon Princzek a' Király jobbja felől ültek, 's háta megett két Testörző Kapitányok állottak, 's ezek megett hátrább a' palást' széle' fogóji. Marschal Monecy mint Connetable, alatt a' Sanctuarium grádsán karatlan széken közepben, 's nem meszszetölle a' Fő Cancellarius hasonló széken ültek. Herczeg Uzés H. Talleyrand és egy első Kamarás hárman egy padon ültek, 's a' másodiknak háta megett ült a' Kir. ruhás-kamara mester, az is karatlan széken. —

„Felállván az Érsek oda adta a' Fel ségnek a' Szentelt vizet melynek elvételekor a' Király levette süvegét, melly után az Érsek az egész serget behintezte Szentelt vízzel, azután mise mondó ruhának felvételére 's a' sz. olajas korsónak elhozására az oltár megé ment, 's azután az Oltár 's Király előtt magát meghajtván a' Veni Créátorra réa kezdett, 's ezt elvégezvén két Assistenseivel, kil közzül egyik az Evangéliumot másik a' valóságos kereszt' maradványát vitte, a' Királyhoz ment, a' sz. erekjét az Evangéliumra tette 's az azon lévő esküvéssel együtt a' Király' elibe tartotta a' ki ülve és befedett fővel,

kezét az Evangéliumra 's az igaz kereszt-re tévén, illy Esküvést mondott-el: —“

„Istennnek jelenlétében ígérem népemnek, hogy szent Religiónkat megtartom 's tisztetem, mint a' Legkeresztényebb Királyhoz 's az Egyház' első szülöttjéhez illik; hogy minden alattvalójimnak jó igazságot szolgáltatok, 's végre, hogy az Ország' törvényei és Constitútziója szerént országlok, melynek hűséges megtartására, ezennel megesküszöm, úgy segeljen meg az Isten és az Evangélium!“ — Azután még két esküvést mondott-el a' Király, egyet mint a' Szen-Lélek', másikat mint a' Sz. Lajos és Erdem-Légió Rendjeinek Feje, Fejedelme és Nagymestere, 's mind ezek után e'képpen következtek a' felkenés és Koronázás' munkái:

„Vége lévén a' három félo esküvések, az Érsek leült az Oltár' lábai előtt a' maga székére; a' Királyt a' két Cardinalisok oda vezették, ki ott megállván felső ruháját az első kamarásnak 's ez azt az első komornyiknak adta. Így cselekedett a' süvegivel is. Már most csak az ezüstel kivarott 's olly helyeken, hol a' kenésnek történni kellett kivágva lévő kamizolban maradott, míg az Érseki így imádkozott: Deus immortalis auctor mundi etc. A' Fő Kamarás felhuzta a' Király' lábaira a' viola szín bársonyból való és arany liliomokkal kivarrott rövid szárú tsizmákat, mellyeket Marchis Rochemore a' Kamarás adott kezébe. Az első komornyik levette a' czipőköket, mellyekben a' Király a' templomba ment vala a' lábairól. A' Fő Kamarás elvette az Oltárról a' sarkantyukat 's által adta a' Dauphinnak, ki azt a' Királynak 's ez azt ismét a' Dauphinnak, e' pedig a' Fő Czeremonia mesternek adta, ki azt ismét az Oltárra tette. Marschal Monecy a' Connetabeli kardot letévén a' Királyhoz közelített, ki felállván az Oltár felé ment. Az Érsek az Oltáron megáldot-

ta a' Nagy Károly' kardját, így imádkozván: Exaudi, quaesumus, Domine, preces nostras etc. Azután felkötötte ezen kardot az Érsek a' Király' dérékára, 's azonnal kihuzván, úgy kivonva illy mondás közben oda nyujtotta a' Királynak: Accipe hunc gladium; 's a' Chorus így énekelt: Confortare et semper esto vir. A' Király a' kardot hegyével felfelé tartva állván az Érsek illy imádságot mondott rea: Deus qui providentia coelestia et terrena etc. A' Király az Oltár gráditsára fellépvén a' kardot leeresztette 's az Oltárra tette; maga letérdepelt. Az Érsek ismét vévén a' kardot, azt a' Királynak oda nyujtotta, 's azt ő F-gc térdelve elvévén a' Connetábelnek adta által, ki azt az Epistola felől, alatt az Oltár gráditsára tette, az Érsek pedig még három imádságot mondott a' Királyra, melyek így kezdődnek: Respice, Omnipotens Domine; Benedic Domine quaesumus; Deus, Pater aeternae gloriae. Most már a' Felkenés' készüléteit tette-meg az Érsek. A' Király a' két Cardinalisoktól vezetettve léült. A' ládatska a' szent olajas korsótskával elő vétetett 's kinyitattott, 's az Érsek egy arany tőnek hegyén az olajból egy keveset kivévén azt a' Chrisammal felelegyítettte, melly közben a' Chorus így énekelt: Gentem Francorum inelytam etc; 's az Érsek így imádkozott: Ora pro nobis beate Remigi, etc. Deus qui populo tuo aeterae salutis etc. A' Cardinalisok a' Király' kamizolja' hasítékjait a' kenésre kiszélesítették, 's ő F-gét az Oltárhoz vezették, a' hol letérdeplett. A' Litánia-énekésre ki-neveztetett két Érsek és két Püspökök, kik fenn megneveztetelt, az Oltár gráditsán állva hozzá fogtak az énekléshez, melyre nékiék a' Chorus felett. Az Érsek ezen vers után: Ut obsequium servitutis nostrae etc, mellyet a' négy Praelátusok visszozoztak, felállott a' koronázó Érsek, 's az ezen vers után: Ut obsequium etc, következő három verseknek elmondása után,

mellyeket a' Chorus is visszozozott, letette görbe botját 's ismét térdre állott. A' Litániaéneklésnek végzése után a' Praelátusok is letérdelelt. Az Érsek felállott 's elmondta a' Patermostert, mondott még néhány verset 's azokra való feleleteket, 's két imádságokat, mellyek így kezdődnek: Pretende, quaesumus, Domine etc, és, Actiones nostras, quaesumus etc. Azután az Érsek' székéhez vezetett ő F-gc, 's az Érsek illy kezdetű imádságot mondott-el: In diebus ejus oriatur omnis aequitas, etc; Deus qui populis tuis virtute consulis etc, és, Omnipotens sempiternus Deus, etc. Ekkor a' Soissoni Püspök oda nyujtotta az Érseknek a' sz. kenetet, cz. először a' Király' feje' tetejét kente-meg keresztformában így szollván: Ungo te in regem de Oleo sanctificato etc. Azután a' meje következett, midőn a' két Cardinalisok a' Kamizolon lévő hasítékot két felé tartották. Harmadik kenés a' vállai között, negyedik a' jobb, ötödik a' bal vállán, hatodik a' jobb hetedik a' bal könyökén, mindenütt keresztformában, 's e' mondás mellett: Ungo te etc, 's a' Chorus ezt énekelvén: Duxerunt Salomonem, etc, 's a' közben az Érsek illy kezdetű három imádságot mondván-el: Christe perunge hunc Regem et Deus electorum fortitudo, etc. Deus Dei filius etc. Ezek után ismét össze szoritotta az Érsek a' Cardinalisok' segedelmével a' kiszélesített nyilasokat a' Kamizolon; 's ekkor a' Fő Kamarás a' Tunikával, a' Dalmatikával, a' melly karmasin-viola-szín atlatzból van, 's arany liliomokkal van kivarva, 's hermelinnel prémezve, elé állott, 's ezeket a' Királyra feladta; ő Felsége ezen Királyi öltözetben letérdeplett, 's tenyereit ő Felségének az Ersek a' sz. Olajjal megkenté, így szollván: Ungantur manus istae de Oleo sanctificato etc. Azután oda nyujtott az első komornyik egy emaillos arany tányéron egy pár kesztyűt az Érseknek, ki ezeket megszentelvén a' Ki-

rály' kezéire felhuzta. Az után oda adta a' Diakonus Püspök az Érseknek a' gyűrűt is, mellyet ez megszentelvén, a' Királynak azon újjára huzta, mellyen azt hordozni szokta. Így a' Királyi páltzát a' jobb kezébe, illy szokkal: accipe sceptrum potestatis insigne etc, 's az igasság' kezét is illy szavakkal: accipe virgam virtutis atque acquitatis etc, a' bal kezébe adta. —

„Már most a' Fő Cancellarius a' Királyhoz vezette a' Princzeket, a' kilt jobbja és balja felől rangjok szerént megállván, az alatt az Érsek a' Nagy Károly' Koronáját két kézzel az Oltárrol felemelte, 's egyedül a' Király feje felibe tartotta, de úgy, hogy azt ne érje; a' Princzek segítettek neki, 's illy állapotban áldást mondott reá, illy szavakkal: Coronet te Deus corona gloriae atque justitiae, 's már most reá cseszette azt a' fejire. A' Dauphin ismét illetve a' Koronát kezével, mint ha tartani akarta volna, így szollván: Accipe coronam regni in nomine patris et filii etc. Most már jobb karon fogván az Érsek a' Királyt, 's olly kísérettel, mint bejövetelekor, a' templom' hajójába helyheztetett thronusba vezette, balja felől a' Princzek mentek, előttök egy Czeremónia mester 's ennek segédjei menvén. A' thronus' grádsain a' Rheimsban lévő Lovas és gyalog Kegementeknek zászló tartójik állottak 's köszöntették a' köztek felmenő F-ge. A' Király állván, jobbja felől az Érsek 's balja felől a' Princzek, előtte pedig a' Connetable ült karatlan széken, kezében a' Nagy Károly' kardját tartván. Más oda tartozó Údvárnokok két felől a' Thronus körül foglaltak helyet. Nem soká mindenek felállván jobb karon fogta az Érsek a' Királyt, az 's Oltárhoz fordulva, így szollott: Sta et retine admodum Statum! 's a' Király ismét leülvén: In hoc regni solio confirmet te; 's ismét az után. Deus, qui victrices Moysis manus in oratione firmasti. Most már megsókolta az Érsek a' Ki-

rályt mély maga meghajtással 's így kiáltott-fel háromszor fenn hangon: Vivat rex in aeternum! A' Princzek Koronájikat székeikre letévén, a' Királyhoz mentek, 's az Érsek' kiáltását megújítván, a' Király őket megölelte. Most már elkezdődtek a' dob's trombita harsogások; az a' takaró, melly miatt a' nép a' templomba történt dolgokból semmit se láthatott, egyszerre nagy ropogással leroskadott; az ágyuk durrogtak; a' nép a' templomba benyomakodott; a' czímeres Héroldok koronázási pénzt osztogattak; a' Királyi madarászok a' templomban galambokat 's egyéb madarakat botosítottak szabadon; a' harangok mindennütt zúgtak; úgy látszott, hogy örömbé mindenek mcgrészegedtek! Az Érsek Te Deum-énokléshez kezdett, az első 's második Eneklő pedig az introitét énekellették. Azután az Érsek nagy misét mondott, 's a' Királyi Kaplány a' thronus mellett egy kissébb Oltáron csendes misét olvasott. A' Credo után a' Királyhoz vitte az Érsek processióval az Evangélium' könyvét megcsokolás végett. — Következtek még egyéb sokféle czerimoniák p. o. A' Király az Oltárhoz menvén, ott a' palczát Marschal Soult'nak, az igasság' kezét Marschal Mortiernek, 's az áldozati ajándékokat (tudniillik egy emaillos edényt, egy ezüst 's egy arany kenyérekét, egy arany tálatkát koronázási pénzekkel) az Érseknek által adta. Most következtek a' békességi csókadások, a' milyent vitt a' nagy Alamisuarus Herczeg Croi az Érsektől a' Királyhoz, 's a' milyent osztogattott a' Király a' Dauphinnak 's a' több Princzeknek. A' Dauphin térdepelve akarta azt elfogadni, hanem az atyja a' Király felemelte és sokáig karjai közzé szoritva tartotta, melly a' jelen lévőket nagyon érzékenyítette. Ezer felé hasogatták ezen kiáltások: Vive le Roi! Vive le Dauphin! a' levegőt. — Az után Őri ratsorával élt a' Király két szín alatt, melly végre

az Oltárhoz-menvén; ott az Érsek levette a' Felség' fejéről a' Károly' Koronáját, 's által adta Marschal Jour d'ánnak. Az Uri asztalterítőnek négy szegleteit a' Nagy Alamisnarius, az Alamisnarius, a' Dauphin, 's H. Orleán. fogták. Most ismét oda adták a' Királynak a' Károly' Koronáját, 's azt maga a' fejére tette, 's jó darabig imádkozott. Az Érsek ismét levette fejéről a' Károly' nehéz Koronáját, és egy tsupa gyémántokból álló könnyű Koronát tett helyébe, a' melly 18 és fél millió Frankra betsültetik, 's a' Károly' Koronáját ismét M. Jour d'ánnak adta által, hogy a' Király előtt vigye. Marschal Mortier és Soult oda adták a' Királynak a' páltzát 's az igasság' kezit, 's most már a' káptalan ezen énekre, Exaudiát réa kezvén azután legelőre kiindult a' templomból, 's utánna mások is azon sorral, mellyel jöttek volt, mind kitakarodtak a' templomból 's vissza kísérték a' Királyt az Érseki klástromba a' szállására, ki ott a' páltzát és igasság' kezét a' nevezett Marschaloknak 's az inget és kesztyűket mellyek a' szent Olajhoz érvén meg kellett égettetniek, a' Nagy Alamisnariusnak; azután az Érseknek 's a' káptalannak audientziát adván, minden oda tartozok az Érseki szálában asztalhoz ültek, hova a' Királyt az Ország' Nagy Tisztjei vezették-be. A' szála Gothus módra volt gazdagon felczifritva 's mind azoknak a' Királyoknak képeikkel felékesítette, a' kik valaha Rheimsban megkoronáztattak. A' szála' felső végén a' Király 's Princzek' számára tronusos menyegzet alatt, a' jobb oldalon a' követek 's Pairek 's a' balon a' Ministerek 's Deputatusok' számára voltak két két táblák felterítette. A' szála' másik végén a' Király táblájával szembe, Cardinálisok, Érseknek 's Püspökök ültek. A' Király gyémánt Koronával 's a' Princzek a' magok Herczegi Koronáikkal ültek, az egyéb K. Czimirek pedig előttök az asztalra voltak letétetve. A'

koronás Fejek' asztalánál a' Nagy és Palotás Tisztek szolgáltak. A' Marschalok az asztal előtt állottak, hogy eljövén az idő a' Czimereket azonnal kezekbe vegyék. Minden fogás-étket közönséges pompával hoztak-fel 's vitettek-el a' Pázsik, kik előtt Czimeres Héroldek 's Czerimoniás Tisztek mentek. Az ebédkezés fél óráig tartott katonai muzsika mellett, 's a' t. a' Princzaszszonyok karból szemlélték.

Megjegyzí a' Csillag, hogy ezen koronázási pompán Eszterházy, Northumberland, és Wolkonsky Herczegek vonták mindenek között leginkább magokra a' figyelmet ruhájok gazdagsága és fényessége 's kivált a' mejeiken tündöklő gyémántok által. A' külső követek közt jelen yolt Sidi Mahmud a' Tunisi követ is.

Török Birodalom.

Az Odyszszeus' utóbbi történetéről ezeket lehet hitelesen kizsemelni a' Görög Ujságokból: — Ó, mint már egy Török csapatnak vezére Atalandi mellett állott, de végre Görög Generális Gura által négy versben megverettetvén, úgy megszorított vala, hogy magát fogságra adni kén-telenített. Ezt Apr. 25-dikén írta a' Törvények-barátja, hanem 29-dikben azt írja, hogy Odyszszeus valósággal megadta magát, de nem azért, hogy Gura őtet arra kényszerithette volna, hanem azért, hogy egy Török Császári Kurir, ki a' Negroponti Basához olly Császári parantolatot vitt, hogy Odyszszeust azonnal megfogatván Konstánczinápolyba küldje, a' Gura kezire kerülvén 's Gura a' levelet megolvassván, azt Odyszszeushoz küldötte, a' ki erre a' Török serget azonnal oda hagyta 's magát Gurának által adta. —

Az Athéné béli Ujság így szoll Odyszszeusról April. 15-dikén. — „Egy eltéve-

dett Juh. ismét vissza tére a' haza' karjai közzé. Et Odyszszeus az Andritzó fija. Öt végre minden Tisztjei, még az Iródeákja is elhagyván, látta, hogy ha a' Törököknél marad, mind ezen a' világon mind a' másikon el-leszsz veszve, 's Gurának által adta magát. Még a' dolgot nem tudjuk minden környúlálásai szerént, mint hogy ott, hol e' történt, nagyon hevesen folynak a' dolgok. A' gyalog Törökök hajókra ültek 's eleveztek onnét, 's a' Görögök azon iparkodnak, hogy az ott maradt Török lovasságot körül vegyék. Azt beszélik, hogy az Odyszszeus' eltávozása után a' Törökök Livanataenél 60 Görög familiát tettek semmivé; a' férjfiakat megoldökölték 's az aszszonyokat és gyermekeket rabságra vitték.

A' Hydrai Ujságban a' Görögöknek nem kedvező tudóztítás találtatik Nyugoti Görög Országra nézve Nápoliból April. 22-dik napjáról: —

„Messolongiból 8 napok előtt eljött hiteles emberektől esett, úgy mond, értésünkre, hogy az Albániai sereg, melyek Artából kiindultak, semmi verekedésre készen álló Görög seregre nem találván, Valtosnak több vidékeire, Xeromerára és Candilára beütöttek, 's a' lovasság már Vrasoriig elenyomult, hol a' mi Logoreink még nintsenek elégségesen megerősítettve. Azonban semmit se kételkedünk az eránt, hogy a' Nyugoti Görögök megfogják mutatni, hogy az ő vitézségek magát a' haza' szemei előtt meggyőzhetőlennék fogja bizonyítani.“

Ugyan a' Hydrai Ujság illy Czikkelyt közöl Május' 2-dikán a' Görög Kronikából Messolongiból, Aprilis 5-dikéről: —

„Ma olly kedvetlen tudóztításunk érkeze, hogy az az ellenséges sereg, mellyet Rumeli Meliszi Artánál össze gyűjtött vala a' Kimeri nevű hegyeken Makrinoroshoz által jövén, Aréthánál Lógerbe szállott. A' Valtosi, lakosok kéntelenek

valának elszéledni. Ísko, az ő vezérjek még ekkor nem érkezett volt még hozzájuk, de azután nem soká megérkezvén, öszszegyűjtötte az elszéledett lakosokat, 's reménljük, hogy meg fog felelni kötelességének. —

A' Korfuból April. 30-kán indult levelek még nyilvánosságosabban elé adják a' Nyugoti Görög Országi hadi környúlálásokat. Ezek szerént a' Pliassa Basa, a' Seraskier alatt lévő első Török vezér, April. 1-ső napján 7000 Albániai katonákkal Artától útnak indult 's Carvaszaráig ment, és sem itt sem Makrynorosnál nem talált ellentállókra. Az Insurgensök mint látszott a' Valtosi hegyekre vonták volt el magokat. Azután még megérkeztek Artához Soliman Basa 5000, Banut Aga 1500, és több más Kapitányok, ki több ki-kevesebb emberekből álló tsapatokkal, az Accrauniai hegyekről. A' Kefalovrissi nevű szoros útát a' Görögök részről 2 ágyus batteriával kellett volna védelmezni a' Sulliotáknak: de ezek, minekutánna a' Törököknek néhány száz emberekből álló kárt tettek, onnét elszaladtak, 's e'képpen a' Törököknek Akarnaniára útát nyitottak, a' kik valami 20 ezeren Anatolikhöz és Messolongihez elenyomúlván, azoknak ostromlásához már hozzá fogtak.

G é n u á.

A' Cs. Felségek a' Vice-Királyal és V. Királynéval 31-dikben szerentsésen megérkeztek Genuába, honnét a' Király és Királyné ő F-gek egy órányira elejldbe mentek vala, 's a' hol egymásnak szíves köszöntése után gála hintókba ültek, 's mind két résznek Udvarnokjaiktól kísértetve, Genuába fényes pompával bementek, hol az uczát a' Porta Laternától fogva a' Királyi palotáig két sorban álló katonaság

foglalta vala el, 's az útasokat számos lovaskatonaság kísérte-bé. Az uczát, ablakokat és folyásokat örvendező sokaság lepte-el. A' Della Laterna piaczára érkezvén, itt a' Genuai öbölre való szépkínézés foglaltat-ei a' F. Utások' figyelmét; az öbölben lévő Genuai-kereskedés nevű szép frégátnak 's egyéb apróbb hajóknak vitorláik 's zászlójik megeresztve 's tarkásan lobogtak 's az árboczlákat mátrózok foglalták-el. A' Siciliani Felsőgek másod napon tartották fényes bemeneteljeket. Estve mindjajok a' pompásan megvilágosított theatromot tisztelték-meg jelenetekkel a' hol harsogó örvendezéssel fogadtattak.

Genua tele van idegenekkel, kik a' Felsőges Cs. Vendégeknak látása végett gyülekeztek oda özsze. Ezen város nem emlékezik illy sok fő vendégekre. Jun. 1-ső napján a' Siciliani Felsőgek is megérkeztek ide.

A' Felsőges Vendégek 's minden hozzájuk tartozók Genuának Balbi nevű uczájában 's az Annunciata piacznál találtató fényes palotákban vagynak szállva, tudni-illik: Császár és Császárné ő Felsőgek 's a' Pármai Hercegné ő F-ge a' Királyi palotában, a' Siciliák' Királya és Királynéja 's a' Salernói Princz és Princzaszszony a' Marquese Durazzo palotájában, melly amannak tőszomszédja, a' Lombard-Venezzei Vicze-Király és Királyné a' Marquese Negrottó palotájában, a' Luccai Herceg és Hercegné a' Marquese Brignole palotájában.

A' Genuai Ujság így irt Jun. 4-dikén a' Felsőgeknek folytában való ott-létekről: —

„Az Urnapi Procezzsiót a' M. Negrottó palotájának ablakaiból szemlélték az itt lévő Felsőgek mindnyájan 's ennyi Koronás és Fejedelmi Főknek együtt-léte nem kevésbé fényesítette a' Catholikus Keresz-

tyénség' ezen fő és egyik legszebb ünnepi pompájának méltóságát. A' Siciliani Királynak és Királynénak bejövetele az Austriai Császári Felsőgek' bejövetele után való napon tartatott. A' Király és Királyné, kik ő Felsőgeknek elejikkbe kotszattak vala, Rivarolóban a' Marquese Pallavicini palotájában fogadták a' Felsőgeket, kik ott egy kevéssé magokat kinyugodván, azután a' városba fényes kísérettel beindultak, 's a' Durazzo palotának nagy kapujánál a' Carignani K. Herczegtől fogadtattak, ki ott a' Kormányozóval Marquese Yennével 's az Udvarnokoknak egész sergével várta ő Felsőgeket, 's a' hol nem soká Austriai Császár és Császárné ő Felsőgektől is meglátogattattak; 's a' több itt lévő Fels. Vendégektől is.

„Császár és Császárné ő Felsőgek Jun. 1-ső napján reggel 8 órakor az Universitást tisztelték-meg látogatassokkal 's minden tanításra rendeltetett szálakat megnezegettek, melly között kiváltképpen a' Bolognai Gian' kezei által réz-szobrokkal ékesített auditorium vonta inkább magára figyelmeket. Innét másfélórai nézetés után a' Durazzo és Brignole palotákban találtató képes gallériáknak meg szemlelésére mentek, hol az utólsónak birtokos Űra és aszszonya által tiszteltettek, 's czeltől kísértetve a' halhatatlan emlékezetű Correggio, Titian, Paolo-veronese, Guercini, Vandik és sok más ritka műv mesterek munkájilknak nézegetésével töltötték idejüket.“

„A' Felsőges Vendégek minden napokon együtt esznek az Udvarnál 's azután egy társaságban szoktak a' Corsora 's theatromra is menni, hol a' számos Fő Uraság' kedviért a' Királyi lozsihoz még öt más lozsi foglaltattak, hogy mindnyájok együtt lehessenek.

Magyar Ország.

Pestről ezeket írják Junius' 8-dikán:

Ő Tsászári Királyi Fő Herczagsége a' Korona Örökös, a' Palatinus Tsászári Királyi Fő Herczeggel, és Ferdinand Királyi Fő Herczeggel a' folyó hónap 3-kán méltóztatott jelenlétével megtisztelni a' Pesti városi théátrumot, mely kétszeresen ki volt világosítva, és a' számos gyülekezet a' Felsőges Korona Örökös eránt hívségének, 's hódulásának az által jelét adta, hogy Ő Fő Herczagségét ötszöri szíves örömkialtással fogadta.

Szombaton Ő Tsászári Királyi Fő Herczagsége a' Korona Örökös, a' Palatinus, és a' Hadi Fő Kormányozó Fő Herczegekkel, számos Udvari emberei által kísértetvén, meglátogatni méltóztatott a' Magyar Nemzeti Muzeumot, és annak minden ágait különös figyelemmel megszemlélvén, 's gyarapodásán különös örömet kijelentvén, az Intézettel való Fő megelégedését az által nyilván megbizonyította, hogy ottan 3 óránál tovább mulatni méltóztatott. — Vasárnap Ő Tsászári Királyi Fő Herczagségénél a' Korona Örökös-nél nagy udvarlás volt.

B é c s.

Császár és Király Ő Felsőge X-dik Károly Frantzia Király Ő Felsőgenek Szent István Magyar Királyi Rend' Nagy keresztjét adván, annak Czimereit az általadás végett a' maga Párisban lévő. Nagykövetje' kezébe küldötte.

Ugyan ezen nevezetes Rendnek Nagykeresztjével tisztelte-meg Ő Cs. K. Felsőge Gróf Villele Urat a' Frantzia Első Mi-

nistert, Báró Damást a' Fr. külső dolgokra ügyelő Ministert, és Montmorency Mátyás Herczeget Fr. Státusministert.

Hasonlóképpen ezen nevezetes Rend' Nagykeresztésévé méltóztatott Ő Cs. K. Felsőge nevezni a' Frantzia Udvarnál lévő Cs. K. Nagy követetet Báró Vincent Lovasság Generalisát, azon megkülömböztetett szolgálataira való tekintetből, melyeket ő, sok esztendőök alatt tett a' Státusnak.

Az Austriai Nemzeti Bankó Igazgatása kihirdettette, hogy az 1825-dik esztendőnek 1-ső Semestrisére eső Dividendum egy-egy Aktziáért harmincz forintokra határozottatott Bankó-Notákban, mely summát az Aktzionáriusok Julius' 1-ső napjától fogva, akár a' kiadatott Couponsok, akár illendően megstempelcztetett Nyugtatók által az itt lévő Aktzia-kassából kivetik.

Bécsben a' h. 10-kén dél után 4 's 5 órák közt a' Leopoldsdalti hid és városkapu között egy ott megállapodott 3 lovas paraszt szekérre a' menykő leütvén, a' két rúdast megölte, a' lógós életben maradt, mint hogy ekkor a' szekér hátuljához volt kötve. A' paraszt nem volt lovai mellett; dohányvásárlás végett a' városba ment volt bé, 's így ötlet nem érte semmi sérelem.

A' Bankó-Aktziák' becse, mellyekért 1000 V. Czedula és 100 ezüst forintokat kellett betenni, folyó Jun. 11-dikén, 1202 ezüst forint volt. — Az 5 pC. Obligáziók ezüstben, 95 és 3/8 forinton keltek; a' mársors által kivonatott Obligáziók pedig 1821-ről 131 és 5/16 forinton, ezüstben.